

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРЕКРШАЈИМА

Члан 1.

У Закону о прекршајима („Службени гласник РС”, бр. 101/05 и 116/08), у члану 29. став 1. мења се и гласи:

„За један прекршај се може прописати и казна затвора и новчана казна и обе се могу изрећи заједно.”

Став 2. брише се.

Досадашњи став 3. постаје став 2.

Члан 2.

У члану 32. став 1. речи: „тридесет” замењује се речима: „шездесет”.

Став 2. брише се.

Досадашњи ст. 3. и 4. постају ст. 2. и 3.

Члан 3.

У члану 33. став 2. речи: „се може изрећи само уз пристанак учиниоца а” бришу се, број: „10” замењује се бројем : „20”, а број: „120” замењује се бројем „240”.

Члан 4.

У члану 34. ст. 5. до 7. бришу се.

Члан 5.

У члану 35. став 1. тачка 1. број: „500,00” замењује се бројем: „5.000,00”, а број: „50.000,00” замењује се бројем: „150.000,00”.

У тачки 2. број: „10.000,00” замењује се бројем: „100.000,00”, а број: „1.000.000,00” замењује се бројем: „2.000.000,00”.

У тачки 3. број: „5.000,00” замењује се бројем: „10.000,00”.

У ставу 3. реч: „Новчана” замењује се речима: „Изузетно од одредаба става 1. овог члана, новчана”.

Члан 6.

У члану 36. став 1. реч: „крађи” замењује се речју: „дужи”, а речи: „нити дужи од три месеца” бришу се.

У ставу 2. речи: „шест месеци” замењују се речима: „три месеца”.

Члан 7.

У члану 37. став 2. реч: „петстотина” замењује се бројем: „1.000,00”, број: „60” замењује се бројем: „120”, а реч: „тридесет” замењује се речју: „шездесет”.

У ставу 6. реч: „шездесет” замењује се речју: „деведесет”.

Ст. 7. и 8. бришу се.

Досадашњи ст. 9. и 10. постају ст. 7. и 8.

Члан 8.

Члан 40. мења се и гласи:

„Ако се приликом одмеравања казне утврди да прекршајем нису проузроковане теже последице, а постоје олакшавајуће околности које указују да се и блажом казном може постићи сврха кажњавања, прописана казна се изузетно може ублажити тако што се може изрећи казна испод најмање мере казне која је прописана за тај прекршај, али не испод најмање законске мере те врсте казне.”

Члан 9.

У члану 42. став 2. тачка 1. реч: „шездесет” замењује се речју: „деведесет”.

У тачки 3. број: „120” замењује се бројем: „240”.

Члан 10.

У члану 43. став 3. број: „500,00” замењује се бројем: „1.000,00”.

Члан 11.

У члану 46. став 1. после тачке 7. додаје се тачка 7а која гласи:

„ 7а забрана присуствовања одређеним спортским приредбама, ”.

У ставу 2. после речи: „наркомана” додају се запета и речи: „забрана приступа оштећеном, објектима или месту извршења прекршаја”.

Члан 12.

У члану 52. став 5. брише се.

Досадашњи став 6. постаје став 5.

Члан 13.

У члану 55. став 1. број: „15.000,00” замењује се бројем: „30.000,00”.

Став 2. брише се.

Члан 14.

После члана 55. додају се наслов и члан 55а који гласе:

„Забрана присуствовања одређеним спортским приредбама

Члан 55а

Забрана присуствовања одређеним спортским приредбама састоји се у обавези учиниоца прекршаја да се непосредно пре почетка времена одржавања одређених спортских приредби лично јави службеном лицу у подручној полицијској управи, односно полицијској станици, на подручју на којем се учинилац прекршаја затекао и да борава у њиховим просторијама за време одржавања спортске приредбе.

Заштитна мера из става 1. овог члана може се изрећи у трајању од једне до три године.

Време проведено на издржавању казне затвора не урачунава се у трајање мере.

Кажњени коме је правоснажном пресудом изречена мера забране присуствовања одређеним спортским приредбама, а који не изврши обавезу из става 1. овог члана, казниће се затвором од тридесет до шездесет дана.

Прописом којим се одређује прекршај може се предвидети обавезно изрицање заштитне мере забране присуствовања одређеним спортским приредбама.”

Члан 15.

У члану 93. после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Прекршајни суд суди у већу састављеном од троје судија када одлучује о жалбама на одлуке органа управе.”

Досадашњи став 2. постаје став 3.

Члан 16.

У члану 114. речи: „од 500,00 до 1.000,00” замењују се речима: „од 10.000,00 до 30.000,00”, а речи: „од 1.000,00 до 3.000,00” замењују се речима: „од 50.000,00 до 100.000,00”.

Члан 17.

У члану 144. став 4. речи: „Кад заинтересовано лице затражи препис одлуке, рок за жалбу рачуна се од дана доставе овереног преписа одлуке.” бришу се.

Члан 18.

У члану 147. став 7. после речи: „налази” тачка се замењује запетом и додају речи: „времена и места када и где ће се извршити поновно достављање писмена.”

После става 7. додаје се став 8. који гласи:

„Ако се писмено не може доставити у време и у месту одређеном на начин из става 7. овог члана, писмено ће се истаћи на огласној табли суда. Достављање се сматра извршеним по истеку осам дана од дана истицања писмена на огласној табли суда.”.

Члан 19.

У члану 152. став 2. речи: „а достављач не може сазнати куда су се одселили, ” бришу се.

Члан 20.

У члану 190. став 1. речи: „до 500,00” замењују се речима: „од 10.000,00 до 50.000,00”.

У ставу 3. број: „500,00” замењује се бројем: „10.000,00”, а број: „2.000,00” замењује се бројем: „50.000,00”.

Члан 21.

У члану 198. став 2. речи: „500,00 до 2.000,00” замењују се речима од: „10.000,00 до 50.000,00”.

Став 6. брише се.

Члан 22.

После члана 206. додаје се Глава XXVIIa која гласи:

„Глава XXVIIa СПОРАЗУМ О ПРИЗНАЊУ КРИВИЦЕ

Члан 206a

Када се прекршајни поступак води за један прекршај или за више прекршаја у стицају, овлашћени подносилац захтева може предложити окривљеном и његовом браниоцу закључење споразума о признању кривице, односно окривљени и његов бранилац могу овлашћеном подносиоцу захтева предложити закључење таквог споразума.

Када се упути предлог из става 1. овог члана, странке и бранилац могу преговарати о условима признања кривице за прекршај, односно прекршаје који се окривљеном стављају на терет.

Споразум о признању кривице мора бити у писаном облику и може се поднети најкасније до завршетка првог рочишта за одржавање претреса.

Споразум о признању кривице се подноси судији.

Члан 206б

Споразумом о признању кривице окривљени у потпуности признаје прекршај за који се терети, односно признаје један или више прекршаја учињених у стицају, који су предмет захтева, а окривљени и овлашћени подносилац захтева се саглашавају:

1. о врсти и висини казне, односно о другим прекршајним санкцијама које ће окривљеном бити изречене;
2. о одустајању овлашћеног подносиоца захтева од прекршајног гоњења за прекршаје који нису обухваћени споразумом о признању кривице;
3. о трошковима прекршајног поступка и о имовинскоправном захтеву;
4. о одрицању странака и браниоца од права на жалбу против одлуке суда донесене на основу споразума о признању кривице, када је суд у потпуности прихватио споразум.

У споразуму о признању кривице овлашћени подносилац захтева и окривљени се могу сагласити о изрицању окривљеном казне која по правилу не може бити испод законског минимума за прекршај који се окривљеном ставља на терет.

Изузетно, када је то очигледно оправдано значајем признања окривљеног за разјашњење прекршаја за који се терети, чије би доказивање без таквог признања било немогуће или знатно отежано, односно од значаја за спречавање, откривање или доказивање других прекршаја, овлашћени подносилац захтева и окривљени се могу сагласити да се окривљеном изрекне блажа казна, на начин прописан у члану 40. овог закона.

Окривљени може у споразуму о признању кривице прихватити обавезу да у одређеном року врати имовинску корист стечену извршењем прекршаја, односно да врати предмет прекршаја.

Члан 206в

О споразуму о признању кривице одлучује суд, који споразум решењем може одбацити, усвојити или одбити.

Судија ће споразум о признању кривице одбацити ако је поднет након што је завршено прво рочиште за одржавање претреса. Против решења о одбацивању споразума о признању кривице жалба није дозвољена.

Суд о споразуму о признању кривице одлучује на рочишту коме присуствују овлашћени подносилац захтева, окривљени и бранилац, а о рочишту се обавештавају оштећени и његов пуномоћник.

Рочиште из става 3. овог члана је јавно, а јавност се са целог тока рочишта или његовог дела решењем суда може искључити само ако постоји неки од разлога из члана 209. став 2. овог закона.

Суд ће решењем одбацити споразум о признању кривице ако на рочиште не дође уредно позвани окривљени. Против решења о одбацивању споразума о признању кривице жалба није дозвољена. Рочиште из става 3. овог члана се може одржати и без присуства уредно позваног овлашћеног подносиоца захтева.

Суд ће образложеним решењем усвојити споразум о признању кривице и донети одлуку која одговара садржини споразума ако утврди:

1. да је окривљени свесно и добровољно признао прекршај, односно прекршаје који су предмет захтева и да је искључена могућност признања окривљеног у заблуди;

2. да је споразум закључен у складу са одредбама члана 206б овог закона;

3. да је окривљени потпуно свестан свих последица закљученог споразума, а посебно да у потпуности разуме да се споразумом одриче права на суђење и улагање жалбе против пресуде суда донете на основу решења о усвајању споразума;

4. да постоје и други докази који поткрепљују признање кривице окривљеног;

5. да споразумом о признавању кривице нису повређена права оштећеног или да он није противан разлозима правичности.

Када није испуњен један или више услова из става 6. овог члана, или када казна, односно друга прекршајна санкција утврђена у споразуму о признању кривице очигледно не одговара тежини прекршаја који је окривљени признао, суд ће донети образложено решење којим се споразум о признању кривице одбија, а признање окривљеног дато у споразуму не може бити доказ у прекршајном поступку.

Када решење из става 7. овог члана постане правоснажно, споразум и сви списи који су са њим повезани, уништавају се пред судом, о чему се саставља службена белешка.

Решење суда о споразуму о признању кривице се доставља овлашћеном подносиоцу захтева, окривљеном, браниоцу, оштећеном и његовом пуномоћнику.

Члан 206г

Против решења суда о одбијању споразума о признању кривице, жалбу у року од осам дана од дана када им је решење достављено могу изјавити овлашћени подносилац захтева, окривљени и његов бранилац.

Против решења суда о усвајању споразума о признању кривице није дозвољена жалба окривљеног, његовог браниоца и представника подносиоца захтева, а, у року из става 1. овог члана, жалбу могу изјавити оштећени и његов пуномоћник.

Благовремену и дозвољену жалбу суд ће доставити Вишем прекршајном суду у року од три дана од дана пријема жалбе.

О жалби из ст. 1. и 2. овог члана одлучује Виши прекршајни суд у року од 15 дана од дана пријема жалбе.

Веће које одлучује о жалби против решења о споразуму о признању кривице може жалбу одбацити ако је поднета по протеклу рока из става 1. овог члана, усвојити је или је одбити као неосновану.

Против решења из става 4. овог члана жалба није дозвољена.

Члан 206д

Када решење о усвајању споразума о признању кривице постане правоснажно, судија без одлагања доноси пресуду којом окривљеног оглашава кривим и изриче му казну, односно другу прекршајну санкцију и одлучује о осталим питањима предвиђеним у споразуму о признању кривице.

Поред садржаја из споразума о признању кривице пресуда из става 1. овог члана садржи и остале податке из члана 219. овог закона.

Пресуда из става 1. овог члана доставља се лицима из члана 224. овог закона.

Ако је споразумом о признању кривице предвиђено одустајање овлашћеног подносиоца захтева од прекршајног гоњења за прекршаје који нису обухваћени споразумом о признању кривице, суд у односу на те прекршаје доноси пресуду из члана 221. овог закона."

Члан 23.

У члану 212. став 2. речи: „1.000,00 до 3.000,00” замењују се речима: „10.000,00 до 50.000,00”.

Члан 24.

Чл. 254. до 263. бришу се.

Члан 25.

У члану 294. став 1. тачка 1. после речи: „пребивалиште,” додају се речи: „или не живи на адреси на којој је пријављен,”.

У тачки 2. после речи: „мира” додају се речи: „или тежи прекршај којим се угрожава живот или здравље људи или ако то захтевају интереси опште безбедности или сигурности робног промета или разлози морала или је кажњен за прекршај од којег могу настати теже последице, ”.

Члан 26.

У члану 299. став 3. број: "15.000,00" замењује се бројем: "60.000,00".

Члан 27.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.